

gaaende Forhøielse af Landsoldaternes Marschpenge og Beregningsmaaden af disse.

- 6) Tredie Behandling af Udkast til Lov om Bageriøringen i Kjøbenhavn, og
- 7) Forslag om Udsættelse af Valgene af Forsamlingsens Embedsmænd til det første Møde i næste Aar.

Mødet havet Kl. 1.

49de Møde.

Løverdagen den 20de December.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Efter Dagsordenen forelægger Justitsministeren Udkast til Lov angaaende, hvorledes de i Aaret 1826 eller senere fødte Personer af den forhen uværnepligtige Befolkning, som før Børnepligtslovens Kundgjørelse have ladet sig stille til Armeen, have at afholde deres Børnepligt.

Den høitærede Justitsminister har Ordet.

Justitsministeren: Strax efterat den nye Børnepligtslov af 12te Februar 1849 var udkommen, blev man i Justitsministeriet, under hvilket Udskrivningsvæsenet hører, opmærksom paa, at endeel unge Mennsker, som ved den nævnte Lov vare blevne Børnepligten underkastede, men tidligere havde henhørt til den uværnepligtige Befolkning, havde ladet sig stille til Armeen. Der opstod da det Spørgsmaal, hvorledes disse vilde være at behandle. Man havde først tænkt allerede den Gang at forelægge en Lov desangaaende; men da Krigen den Gang stod paa, og alle disse Stillingmænd vare i Felten, og man deels ikke letteligen kunde faae Dplysning om deres Antal eller Maaden, hvorpaa de havde ladet sig stille, og de i alt Fald ikke kunde blive behandlede paa Sæssionerne, ansaae man det rigtigere at udsætte Afgjørelsen af det nævnte Spørgsmaal, indtil Freden var gjenoprettet. Man

indhentede imidlertid Dplysninger fra den daværende Generalkrigscommissair for Danmark og fra Sø- og Landkrigscommissairerne om, hvorledes de nævnte Stillingmænd vilde være at behandle med Hensyn til Opfyldelsen af deres Børnepligt. De Betænkninger, som udkom fra de nævnte Embedsmænd vare meget forskellige. Man skælnede i dem mellem Stillingerne og Stillingmændene. Hvad de Første angik, saa antog alle de nævnte Embedsmænd, at Stillingerne havde lovligen frigjort sig for deres Børnepligt; og at der saaledes ikke kunde være Tale om at indkalde dem til Tjeneste. Derimod deelte Meningerne sig meget med Hensyn til Spørgsmaalet om Stillingmændene. Nogle antog, at disse ved at lade sig stille, førend Forordningen af 12te Februar 1849 traadte i Kraft, vare komne ind under Børnepligtsloven, saaledes at de altsaa havde at opfylde den ved den Handling, hvorved de vare komne ind under Børnepligtsloven, paatagne Tjenesteforpligtelse; det vil altsaa sige, at de skulde afstjene deres Tjenestetid som Stillingmænd og Intet videre. Andre derimod meente, at der paalaa dem en dobbelt Tjenestepligt, deels den, de havde overtaget ved Stillingen, og deels den nye, som var bleven dem paalagt ved Børnepligtsloven; og af de Embedsmænd, som havde denne Mening, meente nogle igjen, at man maatte gaae saa vidt at antage, at Stillingmændene først skulde opfylde den hele ved Stillingen paatagne Børnepligt, og derefter begynde at afstjene deres Tjenestepligt som Børnepligtige, hvoraf vilde følge, at de, som havde ladet sig stille til Linien, vilde komme til at tjene først som Stillingmænd 16 Aar i Linien og Forstærkningen og dernæst som Børnepligtige en ligesaa lang Tid. Dette Sidste maa vistnok findes at være ubilligt, og der er derfor gjort flere forskellige Forslag til, hvorledes man kunde gaae en Middelvei for at træffe, hvad der kunde ansees for at være passende og billigt i dette Forhold. At Stillingerne, ved at stille de nævnte Stillingmænd for sig, ere blevne aldeles fri for deres Børnepligt, maa jeg ansee for aldeles utvivlsomt. Stillingen var fuldkommen lovlige; de nævnte Stillingmænd hørte nemlig paa den Tid, Stillingen foregik, ikke under Børnepligtsloven,